

den samme Afgang til at realisere dem under den tidligere Traktat, som der vil være under den nye, men den Gang stete intet Skridt i den Retning. Hvad særlig den forventede Spritudførsel til Spanien angaar, som man har villet fremsille som vigtig ogsaa for vort Agerbrug, da maa dette i hvert Fald bero paa, hvorvidt Sprit herhjemme vil kunne produceres saa billigt, at den kan konkurrere med Udlandet, thi at fremmed Sprit indføres for her at rektificeres og derefter atter indføres, er uden Betydning for vort Landbrug. For Sukker, der ogsaa er bleven nævnt som en eventuel Udførselsartikel til Spanien, er Tolden i dette Land meget høi, ogsaa efter den traktatmæssige Tarif, og hvorvidt der overhovedet kan blive Tale om at indføre Sukker i Spanien, maa til enhver Tid afhænge af, hvilken Afgift der maa erlægges af Sukker fra de spanske Kolonier, hvilket Spanien frit kan bestemme, uden at det faar Indvirkning paa den traktatmæssige Told paa fremmed Sukker. Med Hensyn til Sukkerudførsel til Spanien vilde vi saaledes trods Traktaten være prisgivne Spaniens Godthylke. De øvrige Forventninger have, saa vidt man kan se, ikke fastere Grund at staa paa. Hertil kommer, at Handelstraktaten kun er affluttet paa 3 Aar, Skibsfartstraktaten paa henved 8 Aar. Derfor vi nu paa disse Traktater baserede en større Udvikling af vor Industri og Skibsfart, vilde vi efter den Toldpolitik, Spanien er slaaet ind paa, være udsatte for, at der, naar Traktaterne om disse faa Aar skulde fornyes, kunde blive stillet endnu større Krav til os, hvilke vi maaste vilde betænke os paa at gaa ind paa. Men dette maa baade gøre det betænkeligt for vor Forretningsverden at bygge vidtgaaende Spekulationer paa disse kortvarige Traktater og for Statsmagterne at yde saadanne Spekulationer Opmuntring og tage særligt Hensyn til dem ved Traktaternes Bedømmelse.

Hvad nu de Offre angaar, som den affluttede Handelstraktat paafører os, da taber for det Første Statskassen, hvad der paa Grund af Toldnedsættelserne indkommer mindre i Indførselstold for Varer fra Spanien samt fra de Lande, der have traktatmæssig Udkomst til samme Begunstigelse. Dette andrager i Forhold til den nuværende Tarif ca. 516,000 Kr., saafremt Bestemmelsen faar Anvendelse paa alle Lande. Vel stiller dette sig tvivlsomt for enkelte Landes Bedkommende, men dette vil ventelig kun vise sig forbigaaende. Statskassens Offer er saaledes ikke ubetydeligt. I Forhold til de Toldsatser, der for de paagjældende Artikler opstilles i Regjeringens Toldlovsforslag, og som med en ubetydelig Afvigelse (for Bly- og Zinkrørs Bedkommende) ere tiltraadte af begge Rigsdagens Afdelinger, vil imidlertid Indtægtsstabet paa Grund af Traktaten blive endnu større. Efter Gjennemsnit for den samme Aarvække kan det anslaaes saaledes (stadig under den Forudsætning, at Nedsættelserne komme alle Lande til Gode):

Rosiner	79,247 Kr.
Figener	17,895 —
Oranger og Citroner	23,159 —
Mandler	47,756 —
Vindruer	9,238 —

Sjdfrugter . . . 177,295 Kr.

Bly- og Zinkrør	2,200 Kr.
Forarbejdet Kork	161 —
Olivensolie paa Fad	1,682 —
Vin paa Fad	372,572 —
Forhøielsen for Vin af over 15 pCt. Styrke	99,350 —

Salt . . . 653,260 Kr.